

Μηνύματα Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών αγώνων 33ης Ολυμπιάδας

ΦΣΠ 6/11/24

Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι,

Τα όσα θα αναφέρω στο πλαίσιο τής ομιλίας μου, θα παρουσιαστούν σε συνάρτηση με την αφετηρία δημιουργίας τους, προκειμένου να καταφανεί η ανάγκη διαρκούς κατάθεσής τους, έως ότου λειτουργήσουν συστηματικά.

I. Η ανισότητα της ισότητας¹

Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι

Η πολύτροπη σύνδεση τού ομιλούντος με θέματα **Σχολικού και Επαγγελματικού Προσανατολισμού γενικά** και εν συνεχεία με το ζήτημα της σχολικής, επαγγελματικής, οικονομικής και κοινωνικής ένταξης των **ΑμεΑ** ή κατά την πρότασή μας **Προσώπων με Αναπηρία (ΠΜΑ)**, δεν άργησε να με οδηγήσει στην διαπίστωση του μεγάλου προβλήματος τής **ανισότητας τής ισότητας** και ως εκ τούτου έκτοτε να με απασχολεί συνεχώς. Διότι η ισότητα, αν και αποτελεί μία γενικευμένη διακήρυξη, δεν συνιστά πράξη δικαιοσύνης.

Έτσι προ ετών σε μία ανάλογη με την σημερινή εκδήλωση μίλησα αποκλειστικά για το ζήτημα αυτό, δεδομένου ότι η ανισότητα τής ισότητας δεν αφορά μόνο τα **ΠΜΑ** αλλά το μεγαλύτερο ποσοστό τού ανθρώπινου πληθυσμού.

[**Σημείωση:** Τα όσα θα λεχθούν στη συνέχεια τόσο για το υπόψη θέμα όσο και για τα άλλα θέματα στα οποία αναφέρεται η σημερινή ομιλία αποτελούν **αποσπάσματα** τής υπόψη ομιλίας και άλλων σχετικών εισηγήσεων και άρθρων.]

Μία από τις σχέσεις που είναι συνήθεις στη ζωή μας αφορά στο **εγώ και ο άλλος ή ο άλλος και εγώ**.

Από την μία πλευρά είναι το ΕΓΩ ο θεατής φίλαθλος και η ομάδα που υποστηρίζω και από την άλλη το ο ΑΛΛΟΣ, η φιλοξενούμενη/αντίπαλη ομάδα και ο διαιτητής.

Είναι περιττός ο σχολιασμός τής “επικρατούσας” στάσης των οπαδών τής γηπεδούχου ομάδας. Όμως δεν είναι περιττή η αναγωγή τής σκέψης καταληκτικά στη στάση ενός κράτους απέναντι σε ένα άλλο αντίπαλο κράτος.

Έχοντας λοιπόν υπόψη δεδομένα όπως τα ανωτέρω, επέλεξα, ως υπηρετών την Ανθρωπαγωγική, να εστιάσω την ομιλία μου σε ένα από τα σημερινά κοινωνικά προβλήματα. Συγκεκριμένα, πρόκειται, αφενός μεν, για την διάκριση και την διαφορά, ένα πρόβλημα τής λειτουργίας τού κοινωνικού γίνεσθαι, και, αφετέρου, για την εκ πρώτης όψεως θεώρηση τού τρόπου επίλυσής του, ο οποίος – σύμφωνα με τις επίσημες διακηρύξεις– δεν είναι άλλος από την εφαρμογή τής **ισότητας**.

Όμως, κανείς δεν επισημαίνει ότι η οποιαδήποτε και κατά ενιαίο τρόπο δυνατότητα ή παροχή –η οποία προορίζεται για δύο μη ίσους από πλευράς δυνατοτήτων ανθρώπους– συνεπάγεται διατήρηση τής ανισότητας. Διότι η ισότητα στην εφαρμογή τής [ακόμη και όταν οι προθέσεις μας είναι ειλικρινείς] δεν συνεπάγεται επίτευξη τού σκοπού τής ή έχει αντίθετο του επιδιωκόμενου αποτέλεσμα, ανάλογα με το πεδίο εφαρμογής τής και την φιλοσοφία στην οποία υπακούει.

Εάν θελήσουμε, λοιπόν, να δούμε την έννοια τής ισότητας ως παράγοντος διατήρησης τής ανισότητας, δεν έχουμε παρά να προσφύγουμε στη βοήθεια τής γλώσσας των μαθηματικών και να θυμηθούμε μια ιδιότητα των ανισοτήτων:

[αν και στα δύο μέλη μιας ανισότητας προσθέσουμε ή αφαιρέσουμε τον ίδιο αριθμό προκύπτει ανισότητα ίδιας φοράς με την αρχική].

$$\alpha < \beta \text{ τότε } \alpha + \gamma < \beta + \gamma \text{ και } \alpha - \gamma < \beta - \gamma$$

I.α. Παραδείγματα τής ισότητας ως παράγοντα διατήρησης τής ανισότητας

(i) Εν ονόματι τής ισότητας δίνουμε δωρεάν το ίδιο διδακτικό σύγγραμμα τόσο σε έναν βλέποντα όσο και σε έναν με προβλήματα όρασης. Πώς θα το διαβάσει ο δεύτερος;

¹ <https://meallamatia.gr/synistoses-kai-proektaseis-tis-isotitas-endeiktika-paradeigmata/>

(ii) Αν για την αγορά ενός προϊόντος βασικής διατροφής επιβαρύνονται όλοι ανεξαιρέτως οι πολίτες με το ίδιο ποσοστό ΦΠΑ, όχι μόνο δεν εφαρμόζεται η ισότητα, αλλά διαπράττεται η μεγαλύτερη δυνατή αδικία. Π.χ.: ένας μισθωτός με αποδοχές 300 € εάν υποχρεωθεί να καταβάλει συνολικά 2 € την ημέρα ΦΠΑ, μειώνει τελικά τον μισθό του κατά 1/5 [δηλαδή 20%], ενώ ένας άλλος με αποδοχές 3.000 € τον μειώνει μόνο κατά 1/50 [δηλαδή μόλις 2%].

Φανταστείτε τι αδικία διαπράττεται, όταν το άνοιγμα τής ψαλίδας τού μηνιαίου εισοδήματος μεγαλώνει.

(iii) Ένα άλλο πρόβλημα, που εμπερικλείει η ελεύθερη ερμηνεία / παρερμηνεία τής έννοιας τής ισότητας, προκύπτει όταν καθένας τίθεται ενώπιον τής ατομικής ευθύνης. Όμως η εφαρμογή τής ισότητας με γνώμονα την ατομική ευθύνη [όπως την ερμηνεύουμε όλοι (ίσα δικαιώματα, ίσες υποχρεώσεις)] και η γενίκευση τής εφαρμογής της [χωρίς αναλογικότητα και χωρίς συνεκτίμηση τής ανυπαίτιας θέσης και στάσης] ενέχει πολλούς κινδύνους και δημιουργεί πολλά ζητήματα. Διότι έτσι εξαφανίζονται ή αποδυναμώνονται οι έννοιες

- τής αναλογικής επιβάρυνσης ή απαλλαγής,

- τής κοινωνικής αλληλεγγύης,

- τής **αναλογικής συμπληρωματικότητας** (μήνυμα των Παραολυμπιακών αγώνων όπως θα δούμε)

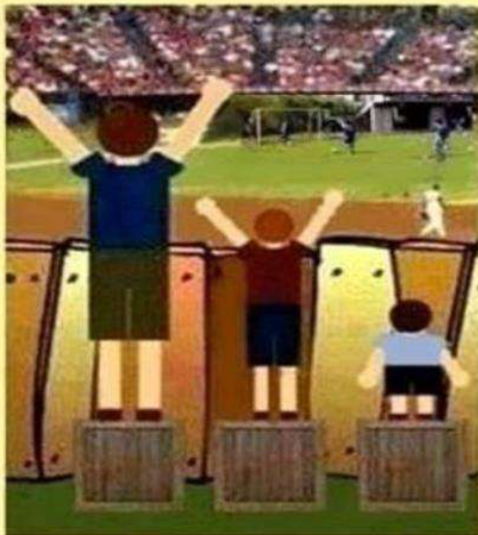
- τής αληθούς **δικαιοσύνης**.

Το πρόβλημα το γεννά η αδυναμία τής κοινωνικής πολιτικής να ανταποκριθεί στις ανειλημμένες υποχρεώσεις της και για τον λόγο αυτό οδηγείται στο επιχείρημα -δικαιολογία τής ανάγκης εφαρμογής τής ατομικής ευθύνης, θέτοντας κάθε άνθρωπο ενώπιον τής απόλυτης ατομικής ευθύνης και μάλιστα σε συνάρτηση με κάθε άλλον “αλληλεγγύως και εις ολόκληρον”.

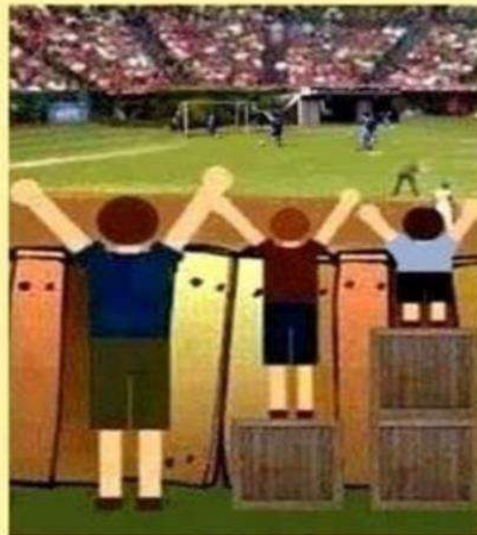
Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΙΣΟΤΗΤΑ ≠ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΣΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ο ΑΛΛΟΣ

Πως μπορεί να κινηθεί ανάπηρος με αμαξίδιο ??

15

εφ

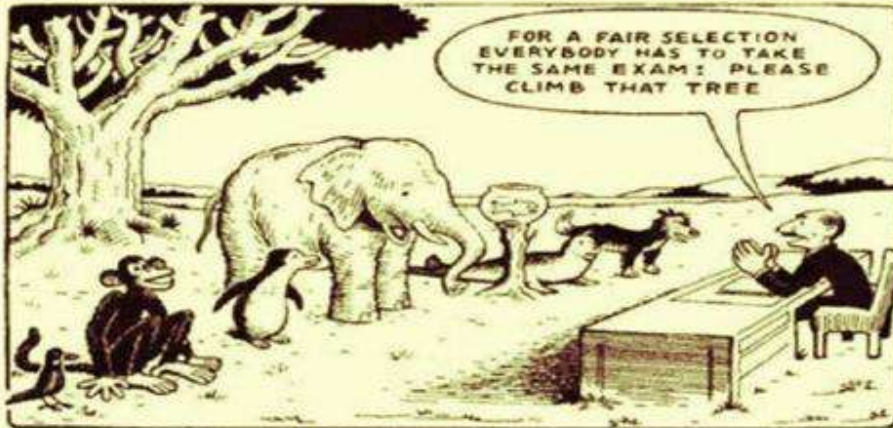
Κατάληψη
πεζοδρομίου

14

Η ΙΣΟΤΗΤΑ ?

Για μια δίκαιη επιλογή όλοι πρέπει να υποβληθούν στην ίδια εξέταση.
Παρακαλώ σκαρφαλώστε σ' αυτό το δέντρο.

Όλοι είναι μια μεγαλοφυΐα. Αλλά αν κρίνεις ένα ψάρι από την ικανότητά του να σκαρφαλώνει σε ένα δέντρο, θα ζήσει ολόκληρη τη ζωή του πιστεύοντας ότι είναι ηλίθιο.

Our Education System

"Everybody is a genius. But if you judge a fish by its ability to climb a tree, it will live its whole life believing that it is stupid."

- Albert Einstein

21

Επομένως είναι προφανές ότι η ισότητα –κατά την “αιρετική” άποψη τού ομιλούντος– δεν συμβάλλει στην αντιμετώπιση τού προβλήματος και ως εκ τούτου είναι απαραίτητη μια άλλη προσέγγιση, μια άλλη αντιμετώπιση τού προβλήματος».

1.β. 3ο Διεθνές συνέδριο «Άτομα με αναπηρία και ΜΜΕ». Τα μηνύματα προς όλο τον κόσμο.

Διεθνές συνέδριο: Άτομα με αναπηρία και ΜΜΕ (3/6/08)

Αθήνα 3.6.2008, 07:03

Διεθνές συνέδριο με θέμα «Άτομα με αναπηρία και ΜΜΕ» διοργανώνει στις για τρίτη συνεχόμενη χρονιά η Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας-Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης στις 23-24 Ιουνίου, στο Κέντρο Τύπου της ΓΓΕ-ΓΓΕ (Φραγκούδη 11 & Αλ. Πάντου, Καλλιθέα).

Στο συνέδριο θα συμμετάσχουν ως ομιλητές, δημοσιογράφοι, εκπρόσωποι των ΑΜΕΑ, πανεπιστημιακοί και διεθνείς προσωπικότητες.

Στη φετινή εκδήλωση θα επιχειρηθεί η παρουσίαση και η ανάλυση θεματικών όπως: Νέα μέσα και προσβασιμότητα, επικοινωνία και αυτισμός, παραολυμπιακοί αγώνες και ΜΜΕ, καθώς και η καταγραφή της αντίστοιχης διεθνούς εμπειρίας.

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου στην αίθουσα υποδοχής του κτηρίου θα εκτίθενται έργα ζωγραφικής παιδιών με αναπηρία του Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης.

Παράλληλα για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά θα πραγματοποιηθεί το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ και Αναπηρία: Emotion Pictures, στις 21-23 Ιουνίου, στο νέο Μουσείο Μπενάκη (Πειραιώς 138). Το εν λόγω φεστιβάλ συνδιοργανώνεται από την ΓΓΕ - ΓΓΕ και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα του συνεδρίου και του φεστιβάλ μπορούν να αναζητηθούν στην ιστοσελίδα της ΓΓΕ-ΓΓΕ www.minipress.gr και στον ειδικό δικτυακό τόπο www.ameamedia.gr.

Στο υπόψη συνέδριο και συγκεκριμένα στο πλαίσιο του συντονισμού της ενότητας “Από την Αθήνα στο Πεκίνο”² επανέφερα το μήνυμα της συμπληρωματικότητας προσθέτοντας και ένα νέο ως εξής:

² http://scholar.uoa.gr/sites/default/files/lavdellas/files/64_pma_k_mme.pdf

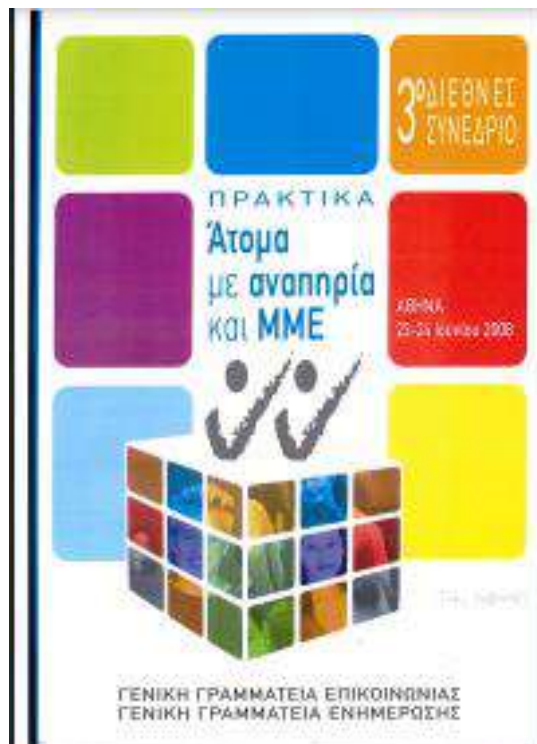
Κύριε Γερακάρη, κ. Πρόεδρε, σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για τη συνοπτική αλλά πλήρη εικόνα που μας δώσατε, τόσο για τα πεπραγμένα της ΕΡΤ σε ό,τι αφορά στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας όσο και για ό,τι σχεδιάζετε να πράξετε για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου.

Κυρίες και κύριοι, τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ στις παραμέτρους του αθλητισμού για τις οποίες επιφυλάχτηκα να μιλήσω τελευταίος και παράλληλα να κάνω μία πρόταση προς όλους και ιδιαίτερα προς τον κ. Γερακάρη, σχετικά με το μήνυμα που θα πρέπει ίσως να στείλει, αρμοδίως, η Ελλάδα στο Πεκίνο. Θα την καταθέσω χωρίς να την αναπτύξω. Όμως τα πρακτικά που θα εκδοθούν θα την περιλαμβάνουν στο σύνολό της.

Την Παιδαγωγική την ενδιαφέρει ή, ακριβέστερα, θα πρέπει να την ενδιαφέρει, πριν και πάνω απ' όλα, το Υποκείμενο τής μάθησης σε συνάρτηση με τον κοινό για όλους τους ανθρώπους στόχο τής αγωγικής διαδικασίας. Όμως κοινός, για όλους τους ανθρώπους, στόχος με τη χρησιμοποίηση «ίσων» για όλους μέσων σημαίνει διατήρηση του προβλήματος της διαφοράς, το οποίο δημιουργεί η ελλειμματική –ως προς τη στάση και τη δράση της– κοινωνία απέναντι στα Πρόσωπα με Αναπηρία (ΠΜΑ). Επομένως για την κάλυψη τού ελλείμματος είναι απαραίτητη η τήρηση ορισμένων αρχών, όπως η αρχή τής *συμπληρωματικότητας*.

II. Από την Αθήνα στο Πεκίνο

Στο 3ο Διεθνές συνέδριο του 2008 με θέμα **Παραολυμπιακοί αγώνες και ΜΜΕ** στο πλαίσιο της ενότητας **“Από την Αθήνα στο Πεκίνο”**³ ανέφερα τα εξής:

³. http://scholar.uoa.gr/sites/default/files/lavdellas/files/64_pma_k_mme.pdf

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ

Κύριε Γερακάρη, κ. Πρόεδρε, σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για τη συνοπτική αλλά πλήρη εικόνα που μας δώσατε, τόσο για τα πεπραγμένα της ΕΡΤ σε ό,τι αφορά στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας όσο και για ό,τι σχεδιάζετε να πράξετε για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου.

Κυρίες και κύριοι, τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ στις παραμέτρους του αθλητισμού για τις οποίες επιφυλάχτηκα να μιλήσω τελευταίος και παράλληλα να κάνω μία πρόταση προς όλους και ιδιαίτερα προς τον κ. Γερακάρη, σχετικά με το μήνυμα που θα πρέπει ίσως να στείλει, αρμοδίως, η Ελλάδα στο Πεκίνο. Θα την καταθέσω χωρίς να την αναπτύξω. Όμως τα πρακτικά που θα εκδοθούν θα την περιλαμβάνουν στο σύνολό της.

Την Παιδαγωγική την ενδιαφέρει ή, ακριβέστερα, θα πρέπει να την ενδιαφέρει, πριν και πάνω απ' όλα, το Υποκείμενο τής μάθησης σε συνάρτηση με τον κοινό για όλους τους ανθρώπους στόχο τής αγωγικής διαδικασίας. Όμως κοινός, για όλους τους ανθρώπους, στόχος με τη χρησιμοποίηση «ίσων» για όλους μέσων σημαίνει διατήρηση του προβλήματος της διαφοράς, το οποίο δημιουργεί η ελλειμματική –ως προς τη στάση και τη δράση της– κοινωνία απέναντι στα Πρόσωπα με Αναπηρία (ΠΜΑ). Επομένως για την κάλυψη τού ελλείμματος είναι απαραίτητη η τήρηση ορισμένων αρχών, όπως η αρχή τής *συμπληρωματικότητας*.

Σ' αυτά ακριβώς τα μηνύματα των εισηγητών παρακαλώ να μου επιτρέψετε να προσθέσω το παράδειγμα της *συνεργατικής άθλησης*, το οποίο μας στέλνει ένα μήνυμα για συνεργατική κοινωνική ένταξη και ενσωμάτωση του ΠΜΑ. Το μήνυμα το εκπέμπει ο τρόπος με τον οποίο συνεργάζονται ο αθλητής με προβλήματα όρασης και ο χωρίς αναπηρία «συναθλητής - οδηγός» του ή ο «οδηγός» του στα αγωνίσματα των δρόμων και των αλμάτων, αντίστοιχα. Όσοι παρακολουθήσαμε την Παραολυμπιάδα του 2004 είδαμε τα δύο πρόσωπα, δηλαδή τον αθλητή και τον οδηγό του, στα μεν αγωνίσματα των δρόμων να είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους με έναν υλικό «ελαστικό δεσμό» και να αγωνίζονται από κοινού ως ένα πρόσωπο για ένα σκοπό, στα δε αγωνίσματα των αλμάτων να βρίσκονται συνεχώς ο ένας απέναντι στον άλλο, με τον οδηγό έξω από το σκάμμα – στον ίδιο άξονα του διαδρόμου του άλματος– για να καθοδηγεί φωνητικά τον αθλητή. Στις εικόνες αυτές και τις ερμηνευτικές προσεγγίσεις τους εμπερικλείεται, ίσως, και ολόκληρη η φιλοσοφία του τρόπου της λειτουργικής σχολικής, επαγγελματικής και κοινωνικής ένταξης και της ποιότητας ζωής των ΠΜΑ.

Παίρνοντας λοιπόν αφορμή από τα παραδείγματα αυτά του αθλητισμού, θέτω το ερώτημα: Μήπως ένα μήνυμα –ανάλογο με το διαχρονικό μήνυμα που ξεκίνησε από την αρχαία Ολυμπία πριν από 28 αι., ως ιερή εκκεχειρία, για να αναβιώσει και να συμπληρωθεί, πριν από ένα περίπου αι., με το Ολυμπιακό αξίωμα *Citius, Altius, Fortius* (γρηγορότερα, ψηλότερα, δυνατότερα), ταξιδεύοντας από τότε σε όλο τον κόσμο– είναι αυτό που θα πρέπει να φύγει από την Αθήνα σήμερα προς το Πεκίνο για να προστεθεί στα άλλα μηνύματα των Παραολυμπιακών και από εκεί όλα μαζί να ταξιδεύσουν σε όλο τον κόσμο; Δηλαδή το μήνυμα της *συμπληρωματικότητας* με τη μορφή της συνεργασίας ΠΜΑ και ΠΧΑ.

Μήπως δεν θα ήταν άστοχο αν το παλαιό μήνυμα --για γκρέμισμα μέρους των τειχών της πόλης του Ολυμπιονίκη αναδιατυπωνόταν κάπως έτσι: *Κάθε ενέργεια συνεργατικής συμπληρωματικότητας γκρεμίζει ένα μέρος του τείχους που υψώνεται μεταξύ των ανθρώπων –ή απλούστερα– που δημιουργεί τη διαφορά;*

Σας ευχαριστώ πολύ κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ όλους.

Θα ήθελε κάποιος σύνεδρος να ερωτήσει ή να προτείνει κάτι; Παρακαλώ ο κ. Τζέλιος από το «ΕΛΕΠΑΠ RADIO» έχει τον λόγο.

Αθήνα 2004 /η έμπνευση

[\[Έβδομη στον κόσμο η Παρασκευή Καντζά, με οδηγό τον αιγιώτη Θεόδωρο Κατσωνόπουλο\]](#)

III. «Ο αθλητισμός διδάσκει και στέλνει μηνύματα. Μηνύματα των Ολυμπιακών Αγώνων [Παράκτιοι Μεσογειακοί Αγώνες Πάτρα: Στέγη Γραμμάτων Κωστής Παλαμάς (2019)]

III.α. Ο αθλητισμός σήμερα

Για μια συνολική πληροφόρηση περί των **σημερινών** διαστάσεων του αθλητισμού, γενικώς, αρκεί μια επίσκεψη στα σχετικά κείμενα που περιγράφουν τη θέση της ΕΕ απέναντι στον αθλητισμό⁴. Εκεί το εννοιολογικό περιεχόμενο του αθλητισμού το προσδιορίζουν **οι στόχοι** της, **τα επιτεύγματά** της, ως προς τις ενέργειες πραγμάτωσής των στόχων αυτών, **ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου** στο πλαίσιο των στόχων αυτών και η **Έκθεση της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας**.

Στα “επιτεύγματα” π. χ. περιλαμβάνεται η **Λευκή Βίβλος για τον αθλητισμό και το σχέδιο δράσης «Pierre de Coubertin» (2007)**.

Στο πλαίσιο της Λευκής Βίβλου προβλέπονταν διάφοροι στόχοι, όπως η ενίσχυση του κοινωνικού ρόλου του αθλητισμού, η προαγωγή της δημόσιας υγείας μέσω της σωματικής άσκησης, η τόνωση των εθελοντικών δραστηριοτήτων, η ενίσχυση της οικονομικής διάστασης του αθλητισμού και της ελεύθερης κυκλοφορίας των παικτών, η καταπολέμηση του ντόπινγκ, της διαφθοράς και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, και ο έλεγχος των δικαιωμάτων αναμετάδοσης.

Μία επιγραμματική αλλά σαφή διατύπωση της έκτασης του εννοιολογικού περιεχομένου που εμπερικλείει σήμερα ο όρος **αθλητισμός** μας δίνουν τα 80 σημεία, τα οποία περιλαμβάνονται στην **ΕΚΘΕΣΗ της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας**⁵.

⁴. «Θεματολογικό δελτίο για την Ευρωπαϊκή Ένωση – 04/2018” (βλ. [εδώ](#))

Στο Δελτίο αυτό περιλαμβάνονται οι στόχοι, τα επιτεύγματα και ο ρόλος του ΕΚ για τον αθλητισμό.

⁵. ΕΚΘΕΣΗ της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας

«σχετικά με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της πολιτικής για τον αθλητισμό: χρηστή διακυβέρνηση, προσβασιμότητα και ακεραιότητα (2016/2143(INI))» (βλ. [εδώ](#))

[...]

III.β. Ποιες είναι οι αξίες και ποια τα ιδεώδη τού Ολυμπισμού;

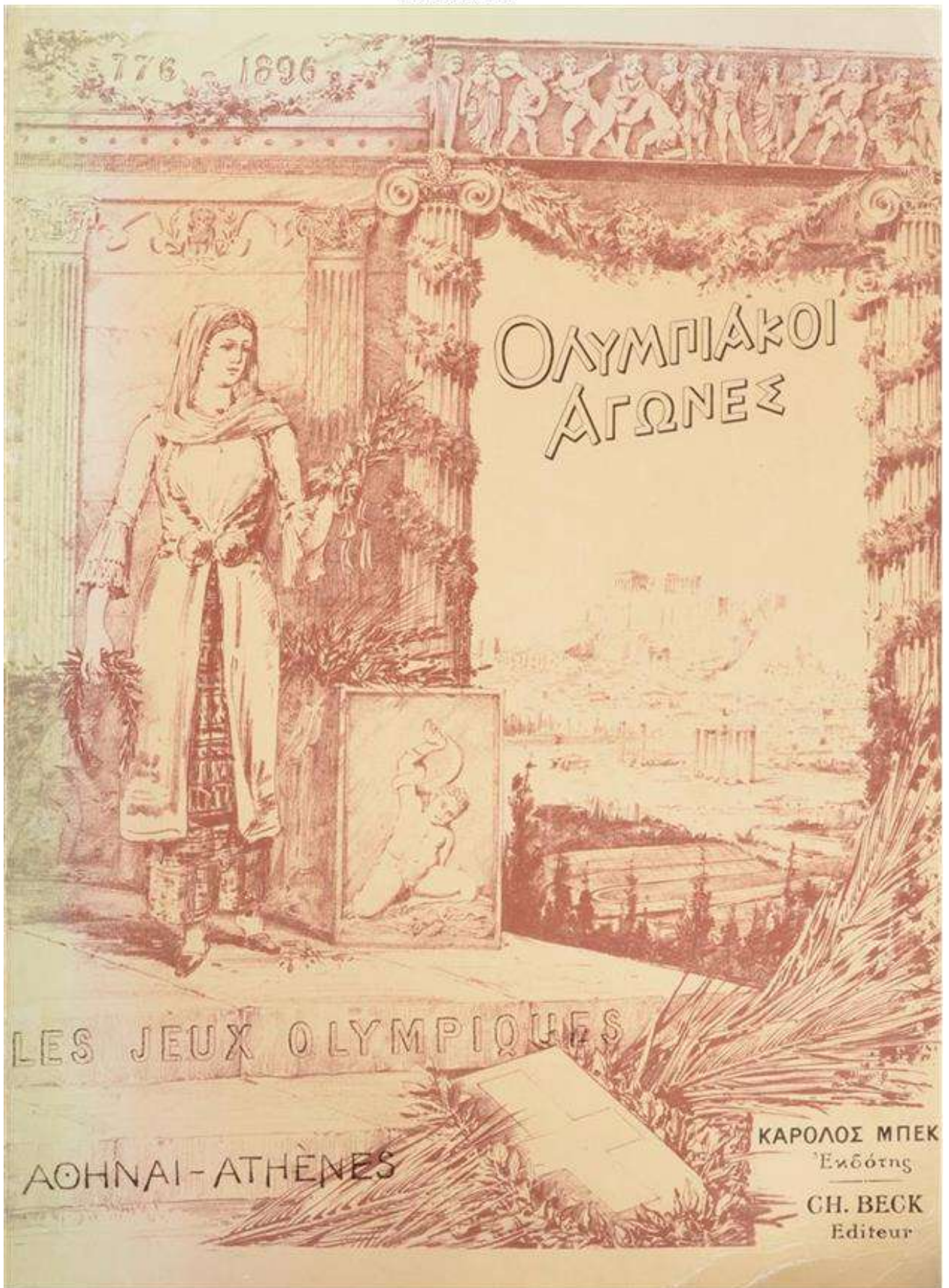
Όμως πριν δούμε την απάντηση για τις αξίες και τα ιδεώδη του Ολυμπισμού, σύμφωνα με τα όσα διδάσκονται τα παιδιά μας στο Σχολείο, επιτρέψτε μου μια επιγραμματική παρέκβαση/ επισήμανση. Πρόκειται για το εξής ζήτημα. Αναφερόμενοι στην αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων κατονομάζουμε ή έχουμε κατά νουν ως εμπνευστή και πρωτεργάτη τον βαρόνο Πιερ ντε Κουμπερτέν.

Πώς όμως το αποφάσισε και με ποια ιδιότητα; Έτσι απλά εσκέφθη, είπε και εγένετο;

Σημειώνω, λοιπόν, επί τού νέου αυτού ερωτήματος, ότι ο Πέτρος Κουμπερτέν ήταν εκπαιδευτικός, και ότι διεξήγαγε επίπονο και πολύπλευρο αγώνα για την "αναβίωση" των Ολυμπιακών αγώνων, έχοντας να αντιμετωπίσει την αντίρρηση των αιωνίως αντιδρωσών διεθνών δυνάμεων.

Πρόκειται περί πληροφοριών που προέρχονται από το ιστορικό τής **"ανασύστασης"** των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων, το οποίο περιλαμβάνεται στην ανατύπωση του λευκώματος **Les Jeux Olympiques**, έκδ. Charles Beck (βλ. εικόνες 1-2).

Εικόνα 1.

Εικόνα 2.

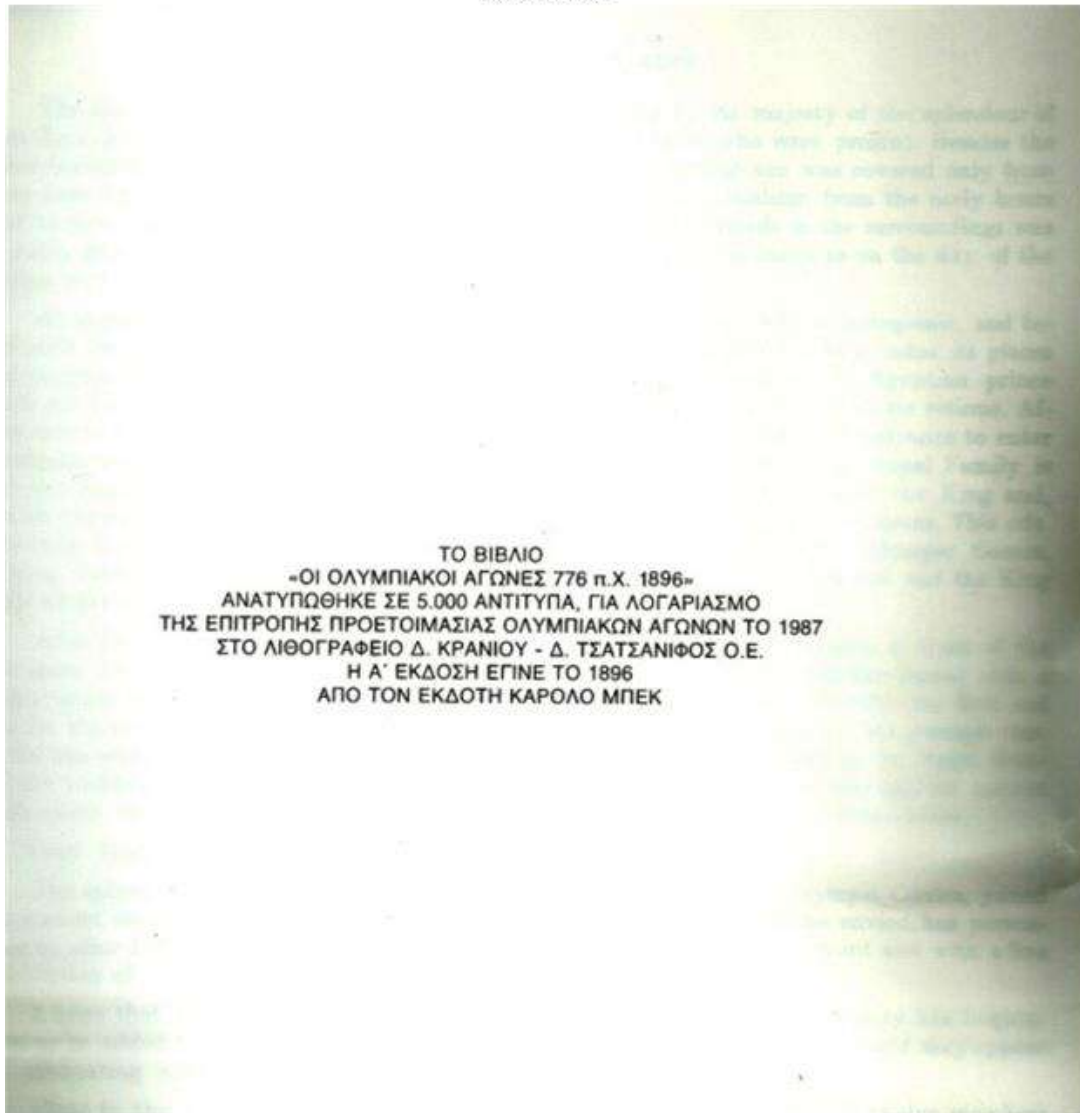
Το εξώφυλλον του 1896.

La couverture de 1896.

The outside cover of 1896.

Για την ανατύπωση αυτή διαβάζουμε τα εξής (βλ. εικόνα 3): « Το βιβλίο “Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, 776 π.Χ.-1896” ανατυπώθηκε σε 5.000 αντίτυπα για λογαριασμό τής Επιτροπής Προετοιμασίας Ολυμπιακών Αγώνων το 1987 στο λιθογραφείο Δ. Κρανιού Δ. Τσατσανιφός Ο.Ε. Η Α΄ έκδοση έγινε το 1896 από τον εκδότη Κάρολο Μπεκ».

Εικόνα 3.

Στο λεύκωμα αυτό, λοιπόν έχουμε την περιγραφή των προσπαθειών ανασύστασης των Ο.Α. και από τον ίδιο τον Κουμπερτέν (βλ. εικ. 4-7).

Εικόνα 4.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

		Σελ.
1.	Διεθνείς 'Ολυμπιακοί 'Αγώνες <i>Βαρόνου Πιέρ ντέ Κουμπερτέν</i>	7
2.	Προπαρασκευαί τῶν 'Αγώνων <i>Τιμολέων 'Ι. Φιλήμων, Γενικός Γραμματεὺς τῆς 'Επιτροπῆς</i>	10
3.	Τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον <i>Καθηγητοῦ Ν. Ι. Πολίτη</i>	20
4.	Περιγραφή τῶν 'Αγώνων <i>Χ. Ἄννινος</i>	28
	Εἰκόνες	157

TABLE DES MATIÈRES

		Page
1.	Les Jeux Olympiques Internationaux <i>Baron Pierre de Coubertin</i>	58
2.	Organisations préparatoires des Jeux <i>Timoleon J. Philemon Secrétaire des Jeux</i>	61
3.	Le Stade Panathénaique <i>Prof. N. G. Politis</i>	70
4.	Description des Jeux <i>Ch. Anninos</i>	78
	Illustrations.	157

CONTENTS

		Page
1.	The International Olympic Games <i>Baron Pierre de Coubertin</i>	108
2.	Preparatory Organisation for the Games <i>Timoleon J. Philemon, Secretary of the Games</i>	111
3.	The Panathenian Stadium <i>Prof. N. G. Politis</i>	121
4.	Description of the Games <i>Ch. Anninos</i>	129
	Illustrations	157

Εικόνα 6. (σελ. 8)

ται ισχυρότερον και μακρότερον πάσης άλλης. "Ωφειλε να επέλθη φυσικώτατα εις τον νοῦν ἀνδρὸς πεπεισμένου περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης, ὅτι θὰ ἦτο καλὸν εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ εισαγάγῃ εἰς τὸν σχολειακὸν βίον ὀλίγον τι τῆς φυσικῆς ἐκείνης ζωτικότητος, τῆς ζωικῆς ἐκείνης ἐνεργείας, ἧς τὰ εὐεργετήματα ἐδοκίμασαν οἱ ἡμέτεροι γείτονες. Τὸ ἔργον οὕτω πως ἐπιχειρηθὲν, ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1888, τάχιστα προῦχώρησε καὶ ἡ *"Ἐνωσις τῶν ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων*, ἐξ ἀπλουστάτων καὶ ἀφανῶς ἀρξαμένη, εἶχεν ἤδη λήγοντος τοῦ 1892 σημαντικὸν ἀριθμὸν συλλόγων, ἐξ ὧν ἦσαν σχολειακοὶ σύλλογοι ἰδρυμένοι ἐν τοῖς λυκείοις, δημιουργηθέντες καὶ συντηρούμενοι ὑπὸ μαθητῶν τῶν γυμνασίων. Τὰ προγενέστερα ταξιδιά μου, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ μελετήσω ὅ,τι ἐγένετο ἔξω, ἵνα ἀποτελεσματικώτερον ἐργασθῶ ἐντὸς, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐγένοντό μοι ἀφορμὴ σχέσεων καὶ πρὸς τοὺς ἐν ἄλλαις χώραις προσέχοντας εἰς τὰς φυσικὰς ἀσκήσεις. Πλὴν δὲ τούτου ἐπὶ τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τοῦ 1889 ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχε συγκολλήσει εἰς Παρισίους διεθνῆ συνέδρια παντοῦτα, ἐν οἷς καὶ συνέδριον ἀγωγῆς φυσικῆς. Ἐπιτραπεῖς τὴν διοργάνωσιν αὐτοῦ, ἀπέστειλα πανταχοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐγκύκλιον μετὰ ἐρωτήσεων ἀναφερομένων εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐγένοντο αἱ φυσικαὶ ἀσκήσεις ἐν τε τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς Πανεπιστημίοις. Τέλος ἵδρυσεν ἐφημερίδα μηνιαίαν, τὴν *"Ἀθλητικὴν Ἐπιθεώρησιν*, σκοπῶν νὰ προκαλέσω δι' αὐτῆς κίνησιν τινα ὑπὲρ τῶν ἀνδρικῶν ἀγωνισμάτων καὶ νὰ ἀντιπαραβάλλω πρὸς ἄλληλα τὰ ἕκασταχοῦ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. Ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναθεθεῖσά μοι τῷ 1889 ἐντολὴ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν τῇ Β. Ἀμερικῇ καθιδρυμάτων τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ προσθέσω νέα τεκμήρια εἰς τὴν διεθνῆ συλλογὴν μου. Ἐκ πάντων δὲ τούτων ἠδυνήθην νὰ καταστήσω φανερόν ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς ἐκινδύνευεν ἤδη κινδύνους μεγάλους κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ αἰῶνος, ὅστις εἶδεν αὐτὸν γεννώμενον καὶ ὅτι αἱ πρόοδοι αὐτοῦ ὡσαύτως ἐκινδύνευον, ἂν μὴ παρενέβαινε τις μετὰ τάχους καὶ δραστηριότητος. Πανταχοῦ εἶχον εὖρη τὴν διχόνοιαν, τὸν ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ τῶν θιασωτῶν ἢ τῶν ἐναντίων τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀσκήσεως· αὕτη δὲ τῶν πραγμάτων ἢ καταστάσεως ἐφάνη μοι προερχομένη ἐξ ὑπερβολικῆς τινος τάσεως περὶ τὸ εἰδικεύειν τὰ πράγματα. Οἱ μὲν γυμνασταὶ ἤθελον τὸ κακὸν τῶν ἑρετῶν, οἱ δὲ ξιφομάχοι τὸ τῶν ποδηλατῶν, οἱ δὲ σκοπευταὶ τὸ τῶν παικτῶν τοῦ lawn-tennis· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τῶν θιασωτῶν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγωνίσματος ὑπῆρχεν εἰρήνη, διότι οἱ μὲν φίλοι τῆς Γερμανικῆς γυμναστικῆς ἠρνοῦντο πᾶσαν ἀξίαν τῆς Σουηδικῆς μεθόδου, οἱ δὲ Ἀμερικανικοὶ κανόνες τοῦ foot ball ἐφαίνοντο εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ὡς ἀντικείμενοι τῷ ὀρθῷ λόγῳ. Καὶ ἄλλο τι ὑπῆρχε προσέτι, τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα, τὸ ἀπειλοῦν νὰ εἰσβάλλῃ εἰς τοὺς ἀγωνιστικοὺς συλλόγους· καὶ ἐκεῖ ἐνθα ἔτρεχον ἢ ἐπάλαιον οὐχὶ φανερά χάριν ἀργυροφιλίας, ἠσθάνοντο οὐχ ἤττον τάσιν τινα πρὸς συναλλαγὰς τινὰς λυπηράς, καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς νίκης ὑπεισήρχετο πολλάκις πᾶν ἄλλο ἢ ἡ φιλοδοξία καὶ τὸ συναίσθημα τῆς τιμῆς. Ἐὰν δὲ ἠθέλομεν νὰ μὴ ἴδωμεν ἐπικειμένην τὴν παρακμὴν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸν ἐκ δευτέρου θάνατον αὐτοῦ, ὀφείλομεν νὰ ἐνοποιήσωμεν καὶ καθαρῶσιν αὐτόν.

Πρὸς τοῦτο δὲ εἰς καὶ μόνος τρόπος μοι ἐφάνη πρακτικὸς, ἡ σύστασις δῆλον ὅτι ἀγῶνων περιοδικῶν εἰς οὓς νὰ συνέρχονται οἱ ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν χωρῶν καὶ πάντων τῶν ἀγωνισμάτων, καὶ ἡ ὑποβολὴ τῶν ἀγῶνων τούτων ὑπὸ τὴν προστασίαν τὴν μόνην δυναμένην νὰ περιάψῃ αὐτοῖς λαμπρότητα τινα μεγαλείου καὶ δόξης, ὑπὸ τὴν προστασίαν, λέγω, τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος. Τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ ἡ ἀναβίωσις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων· τὸ ὄνομα ἐπεβάλλετο, οὐδ' ἦτο μάλιστα δυνατόν νὰ εὐρεθῇ ἄλλο.

Ἀληθῶς εἶπεῖν τὸ ὄνομα δὲν εἶχε περιπέση εἰς ἀχρησίαν· πολλάκις ἐποίησαντο χρῆσιν αὐτοῦ εἴτε πρὸς δῆλωσιν τῶν κατὰ τόπους ἀγῶνων, ὁποῖους τὸ Διευθυντήριον—Directoire—ἀπεπειράθη ποτὲ νὰ ἰδρῦσῃ ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, ὁποῖοι τελοῦνται ἔτι καὶ νῦν ἐν τισὶ χωρίοις τῆς Ἑλλάδος, εἴτε πρὸς δῆλωσιν προώρου τινὸς ἢ ἀδεξίου ἀναβιώσεως, ὅποια ἦ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ὀθωνος. Ἀλλὰ νῦν ὁ λόγος ἦτο οὐχὶ περὶ τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ περὶ τοῦ πράγματος. Ὄφειλε δὲ νὰ δημιουργηθῇ ἔργον οὐχὶ τοπικὸν καὶ ἐφήμερον, ἀλλὰ παγκόσμιον καὶ ἐς αἰεὶ. Διενεόθη νὰ συγκαλέσω ἐν Παρισίοις διεθνὲς ἀθλητικὸν συνέδριον, ἀλλὰ ταυτοχρόνως σχεδὸν παρετήρησα ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο δυνατόν ἄνευ τινὸς προεισαγωγικῆς ἐργασίας, εἰς ἣν καὶ ἀπεδύθην πάραυτα. Κατὰ πρῶτον λόγον ἐπεβάλλετο ἢ πρὸς ἀλλήλους προσέγγιμις τῶν μεγάλων Γαλλικῶν ἀγωνιστικῶν συλλόγων καὶ ἡ συναφὴ σχέσεων πρὸς τοὺς ὁμοίους τῆς ἀλλοδαπῆς συλλόγους, τοῦτο δὲ ἵνα μὴ γίνωσι μάρτυρες τῶν διχονοιῶν ἡμῶν οἱ ξένοι οἵτινες ἐμελλον νὰ προσέλθωσι, καὶ ἵνα τύχωμεν ἔξωθεν πολυπληθῶν συγκαταθέσεων.

Ἡ *"Ἐνωσις τῶν ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων* εἶχε σπεῖρη περὶ ἑαυτὴν διὰ τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς ταχείας αὐτῆς προόδου δυσπιστίας καὶ ζηλοτυπίας· πᾶσαι μοι δὲ αἱ προσπάθειαι ἔτεινον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὴν *Ποδηλατικὴν ἔνωσιν τῆς Γαλλίας*, τὴν *"Ἐθνικὴν ἔνωσιν τῶν συλλόγων τῆς σκοποβολῆς*, τὴν *"Ἐνωσιν τῶν συλλόγων τῆς γυμναστικῆς*, τὸν *Σύλλογον πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ξιφασκίας*, τὴν *"Ἐνωσιν τῶν ἑρετῶν*, τὴν *"Ἐνωσιν τῶν Γαλλικῶν θαλαμηγῶν*, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ἐπέτυχον. Ἐν τούτοις κατωρθώθη νὰ διασκεδασθῶσι πολλαὶ παρεξηγήσεις καὶ νὰ ὑποτυπωθῇ μάλιστα ὡς πρὸς τινα σημεῖα φιλικὴ τις συνεργασία. Ἐν

Εικόνα 7. (σελ. 9)

τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ ἔργον ἦτο κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν δυσχερέστατον, ἀλλὰ πράγματι ἤττον ἀκαρπὸν καὶ ἀπονό-
τερον. Ἐν-ρίς εἶχον σχηματισθῆ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν ἡμετέρων Παρισιακῶν Λεσχῶν καὶ τῶν Βελγικῶν, ὑπε-
λείπετο δὲ μόνον ἡ ἐνίσχυσις τῆς τάσεως ταύτης. Ἡ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συνενόησις ὑπῆρξεν ἤττον ταχεῖα.
Ἡ παρουσία τοῦ κ. Ἐρβερετ, προεξάρχοντος τῆς Ἀγγλικῆς τῶν φιλάθλων ἀθλητικῆς Ἑταιρείας, διηκούλυε
τὰ πράγματα, διότι, γινώσκων οὗτος τὰς ἡμετέρας προσπάθειάς, ἐθάρρυνεν αὐτάς, ἡ Ἐθνικὴ τῶν ποδηλατῶν
Ἐνωσις ἀντέστη ἐπὶ πολὺν χρόνον, οὐδὲν βλέπουσα ὕφελος συνθήκης συνδεούσης αὐτὴν πρὸς ἀλλοδαπὴν ὁμο-
σπονδιάν, ἡ δὲ τῶν Φιλάθλων ἑρετῶν Ἑταιρεία, ἵνα ἐπιτρέψῃ τοῖς Γάλλοις ἐρέταις νὰ μετάσχῃσι τῶν περι-
φήμων λεμβοδρομιῶν, αἵτινες τελοῦνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῆς, ἐδέησε νὰ γίνωσιν ἐπὶ δέκα μῆνας δια-
πραγματεύσεις καὶ νὰ παρέμβῃ ὁ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτῆς τῆς Γαλλίας κ. Βαδινγκτόν.

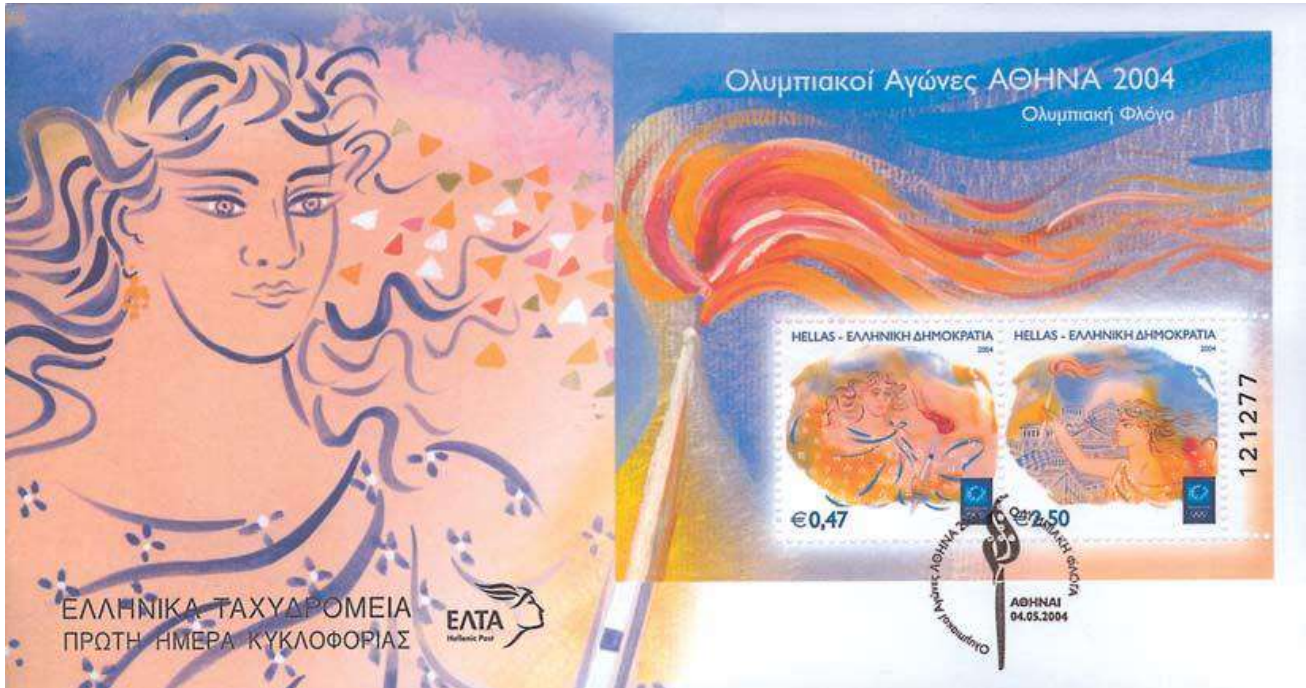
Τὸ ἔαρ τοῦ 1893 ἡ κατάστασις ἐφάνη ἡμῖν ἀρκούντως πρόσφορος πρὸς δυνατὴν συγκρότησιν τοῦ συ-
νεδρίου· διότι ἦσαν εὐάρεστοι αἱ σχέσεις ἡμῶν πρὸς τὸ Βέλγιον, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.
Καὶ δὴ ἀπεστάλη πρόσκλησις πρὸς πάντας τοὺς ἀγωνιστικὸς συλλόγους, καλοῦσα αὐτοὺς νὰ ἀποστείλωσιν
ἀντιπρόσωπους εἰς Παρισίους τὸν Ἰούλιον τοῦ 1894. Ἐχάλεσα δὲ εἰς βοήθειαν φίλους μου ὡς τὸν καθηγητὴν
Sloane τοῦ Πανεπιστημίου Πρίνσετον, ἡ ἄνδρα πρὸς οὓς διετέλουν εἰς συνεχῆ ἀνταπόκρισιν, ὡς τὸν κ. Κέμενυ
ἐν Οὐγγαρία, τὸν στρατηγὸν Βουτόβσκη ἐν Ῥωσίᾳ, τὸν κ. Ἐρβερετ ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸν ταγματάρχην Βάλκ ἐν
Σουηδίᾳ. Τὸ πρόγραμμα τοῦ συνεδρίου συνετάχθη οὕτως ὥστε νὰ ἐξαιρῶνται τὰ ζητήματα τὰ καθαρῶς ἀγω-
νιστικά, κρυπτομένου τοῦ κυριωτάτου, δῆλα δὴ τῆς ἀναβιώσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, διότι ἐφοβού-
μην μὴ διεγείρῃ σαρκασμοὺς ἢ ἀποθαρρύνῃ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις διὰ τὴν εὐρύτητα ἀκριβῶς τοῦ σχεδίου. Καὶ
ὄντως, ὁμιλήσας περὶ τοῦ πράγματος εἰς ὁμηγύρεις ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ἐν Ὁξωνίῳ κλπ., εἶχον αἰσθανθῆ ὅτι οἱ
ἀκροαταὶ μου ἐθεώρουν τὸ τοιοῦτον σχέδιον ὡς ὄνειρον, ὡς χίμαιραν. Ἐθεώρησα δὲ ἀπαραίτητον νὰ γίνωνται
αἱ συνεδρία ἡμῶν ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ μεγάρῳ τῆς Σορβόννης, ἵνα φανῆ ὅτι ὁ λόγος ἦτο περὶ πράγματος
μεζζονος λόγου ἀξίου ἢ περὶ συνήθους ἀγωνιστικῆς συνελεύσεως. Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Σορ-
βόννης αἱ λέξεις Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες ἤθελον ἠχήσῃ ἐπιβλητικῶς εἰς τοὺς παρόντας, ὁ δὲ κ. Γρεάρ, πρῦτανις
τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ἐφιλοξένησεν ἡμᾶς ἀσμένως. Ἐγραψα πρὸς τὰς ΑΑ. ΜΜ. τὸν Βασιλέα τῶν
Ἑλλήνων καὶ τὸν βασιλέα τῶν Βέλγων, πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον τῆς Ἑλλάδος, τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλ-
λίας, τὸν Διάδοχον τῆς Σουηδίας, τὸν Μέγα Δούκα Βλαδίμηρον ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τίτλον ἐπιτίμου μέλους
τοῦ Συνεδρίου, οὗ τὴν προεδρείαν ἀπεδέξατο ὁ βαρῶνος κ. Κουρσέλ γερουσιαστής καὶ πρῶην πρεσβευτῆς τῆς
Γαλλίας ἐν Βερολίῳ. Εὐάριθμοὶ τινες συνεργάται ἦσαν ἤδη περὶ ἐμὲ συνηγμένοι, πεποιθότες εἰς τὸ ἡμέτερον
ἔργον. Εἶχομεν καθορίσῃ σειράν ἐορτῶν προωρισμένων νὰ καταστήσωσι τὴν ἐν Παρισίοις διαμονὴν εὐάρεστον
εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἀπεσταλμένους· ἀλλὰ θὰ ἤρχοντο ἀπεσταλμένοι; Προσεγγίζοντος τοῦ ἔαρος μετὰ δυσκο-
λίας ἠλπίζετο τοῦτο, διότι ἡ Γερμανία, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ὀλλανδία δὲν ἀπῆντων, ἀλλὰ δὲ χῶραι ἀπῆντων
προφασιζόμεναι παντοίας προφάσεις. Ἡ ἀνταπόκρισις κατέστη καταθλιπτικωτάτη, ἐδέησε δὲ νὰ ἐπανα-
λάβωμεν τὴν ἐφοδον, νὰ ἐπιμενῶμεν, ἢ δ' ἐπιτυχία ἐστερωθή διὰ μιᾶς σχεδὸν κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν.
Καὶ ἦλθον ἀντιπρόσωποι Ἀγγλοὶ, Ἀμερικανοί, Σουηδοί, Ἰσπανοί, Ἰταλοί, Βέλγοι, Ῥῶσοι. Ὁ Ἕλλην ἀντι-
πρόσωπος κ. Βικέλας, ὃν ἤδη ἐν Παρισίοις, συνεμερίζετο τοὺς τε φόβους ἡμῶν καὶ τὰς ἐλπίδας. Πρὸς δὲ τού-
τοις ἦλθον συγκαταθέσεις περὶ ὧν οὐδόλως ἠλπίζομεν καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Αὐστραλία ἀπέστειλε τὰς ἐνθερμοτάτας
αὐτῆς εὐχάς. Ἡ ἐναρξίς δὲ τῶν ἐργασιῶν τελεσθεῖσα μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος τὸ Σάββατον τῆς 16 Ἰου-
νίου, παρόντων δισχιλίων περίπου ἀκροατῶν, καταλήξασα δὲ διὰ τοῦ Ὑμνου εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, προσέδωκεν
εἰς τὸ Συνέδριον τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα, οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες κατέλαβον τὴν πρώτην θέσιν.

Ἡ ἀνασύστασις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως. Σκοπὸν δὲ εἶχομεν νὰ ἐγκαι-
νίσωμεν αὐτοὺς τῷ 1900, ἀλλ' ἐκρίθη προτιμώτερον νὰ τελεσθῶσιν ἐνωρίτερον, τῷ 1896· τῇ προτάσει δὲ τοῦ
κ. Βικέλα ὠρίσθησαν αἱ Ἀθῆναι τόπος τῆς πρώτης τελέσεως τῶν Ἀγῶνων. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τελεσθῶσι
τὴν ἐπομένην τετραετίαν, τῷ 1900, ἐν Παρισίοις, καθ' ὅσον ἐμελλον κατὰ τετραετίαν νὰ τελῶνται ἐκ διαδοχῆς
ἐν ταῖς μεγάλας πρωτεύουσαις τῆς οἰκουμένης. Τὸ Συνέδριον ὥρισεν ἐκτελεστικὴν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἐπι-
τροπέαν διεθνή, ἀποτελουμένην ἐκ δεκατεσσάρων μελῶν. Οὕτω πως ἐγεννήθη ἔργον εὐόλωνον, ὑπερ ἕκτοτε
πολλάκις μὲν ἐπεκρίθη, μάλιστα δὲ βιαίως προσεβλήθη· ἀλλὰ πάντες οἱ ἄνθρωποι δὲν κατανοοῦσιν τὸ ἔργον,
ὁμιλοῦσι δὲ οὐδόλως πληροφορούμενοι ἐπαρκῶς περὶ τε τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀντιποι-
οῦμαι γεγονός τῇ φωνῇ τῆς πατρότητος τοῦ ἔργου καὶ ἀσμένως ἐνταῦθα εὐχαριστῶ ἀπαξ ἔτι τοὺς βοηθή-
σαντας μοι εἰς εὐόδωσιν αὐτοῦ, τοὺς πιστεύοντας μετ' ἐμοῦ ὅτι ὁ μὲν ἀθλητισμὸς θὰ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ μέγας
καὶ ἐξηγυγισμένος, ἡ δὲ διεθνὴς νεολαία θὰ ἀντλήσῃ ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀγάπην τῆς εἰρήνης καὶ τὸ σέβας τῆς ζωῆς.

Ἀθήναι τῇ 7/19 Ἀπριλίου 1896

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Ολοκληρώνοντας την ειδική αναφορά στον Κουμπερτέν με μία άλλη πληροφορία προσθέτω τα εξής: Κατά την περίοδο διεξαγωγής των Ο.Α. τού 2004 ένας άλλος διεθνής οργανισμός αναφερόμενος στα θετικά στοιχεία των αγώνων αυτών σημειώνει, ότι σε αυτά περιλαμβάνονται και η «αφοσίωση σε ένα ιδεώδες ανώτερου τρόπου ζωής, η επιδίωξη τής τελειότητας» και σε κάθε περίπτωση (σύμφωνα με την έμπνευση του Κουμπερτέν από ένα κήρυγμα τού επισκόπου τής Πενσυλβάνια στους αγώνες τού 1908) αυτό που έχει σημασία είναι η συμμετοχή⁶.

Κλείνω εδώ την παρέκβαση και επανέρχομαι στο αρχικό ερώτημα:

Ποια είναι τα ιδεώδη τού Ολυμπισμού και ποιες οι αξίες που οικοδομούνται πάνω στα ιδεώδη αυτά;

«Ο αθλητισμός είναι δραστηριότητα αναπόσπαστη από τη ζωή των ανθρώπων. Οι άνθρωποι σήμερα γυμνάζονται και αθλούνται, είτε επειδή είναι επαγγελματίες σ' αυτόν το χώρο είτε από χόμπι είτε για λόγους υγείας, για να ασκήσουν το σώμα τους. Επίσης, παρακολουθούν και συμμετέχουν στις αθλητικές δραστηριότητες ως φίλαθλοι. Κορυφαία αθλητική εκδήλωση είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες, στους οποίους γίνεται προσπάθεια να διασωθούν τα ιδεώδη της ευγενούς άμιλλας, της συναδέλφωσης και της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, και οι άνθρωποι να αντλήσουν ευχαρίστηση από τη συμμετοχή τους σε μια παγκόσμια γιορτή. Ο αθλητισμός, ακόμη, στις καθημερινές διαστάσεις του, είναι ένα σχολείο διάπλασης του χαρακτήρα, ιδίως των νέων ανθρώπων που μαθαίνουν να αγωνίζονται με υπομονή και επιμονή, να θέτουν στόχους και να προσπαθούν να τους υλοποιήσουν. Έτσι, συνηθίζουν να αυτοπειθαρχούν και να συνεργάζονται με τους άλλους»⁷.

Ο «Ολυμπιακός ύμνος» του Κ. Παλαμά είναι μια επίκληση στο πνεύμα του αρχαίου ολυμπισμού, όπως μας έχει παραδοθεί από τη γραμματεία, αλλά και όπως έχει καταγραφεί στη συνείδηση του σύγχρονου κόσμου («ωραίο», «μεγάλο», «αληθινό»), προκειμένου να φωτίσει και να κυριαρχήσει στους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Ο ποιητής[...], δεν κρύβει την περηφάνια του για την ελληνική καταγωγή της ολυμπιακής ιδέας (βλ. στ. 3-4)

⁸. Στην πραγματικότητα εύχεται τα ιδεώδη των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων (ευγενής άμιλλα, ανιδιοτελής συμμετοχή των αθλητών, συναδέλφωση των λαών, ολυμπιακή εκεχειρία κ.ά.) να γίνουν

⁶. Organisation Internationale de la Francophonie (2004). L' important, c' est de participer. 28, rue de Bourgogne, 75007 Paris, σ. 8 και 12.

⁷. Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Θεοδόσης Πυλαρινός, Σοφία Χατζηδημητρίου, Λάμπρος Βαρελάς. *Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας. Α' Γυμνασίου* (χ.χ.). Βιβλίο μαθητή. Κωδικός βιβλίου: 1-21-0025, ISBN 978-960-06-2668-1, Εκδ. ΙΤΥΕ, Διόφαντος. Βλ. και <http://www.pi-schools.gr/books/gymnasio/>.

⁸. Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Θεοδόσης Πυλαρινός, Σοφία Χατζηδημητρίου, Λάμπρος Βαρελάς. *Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας. Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ: Βιβλίο Εκπαιδευτικού*. Κωδικός βιβλίου: 0-21-0026, σ.103-109, ISBN 978-960-06-2669-8, βλ. α) <http://ebooks.edu.gr/2013/books-pdf.php?course=DSGYM-A107>, β)

σεβαστά και στη σύγχρονη εποχή. Ιδιαίτερα τονίζει την παγκόσμια αποδοχή και τον πάνδημο σεβασμό που γνωρίζει το αρχαίο ολυμπιακό πνεύμα.

Η τέλεση των Αγώνων αποτελεί αφορμή για να αποτίσουν όλοι οι άνθρωποι φόρο τιμής στο σπάνιο συνδυασμό δυναμισμού και αγνότητας (πρβ. «λευκοπόρφυρος ναός»), που χαρακτήριζε το αρχαίο ολυμπιακό ιδεώδες” (σ.105).

IV. Τα μηνύματα των Παραολυμπιακών Αγώνων

IV.α. Αλλαγή ορολογίας και παρουσιάσεων (ένα πρώτο μήνυμα)

Μετά την ίδρυση, την διακοπή και την αναβίωση των Ολυμπιάδων με τα θετικά μηνύματά τους και αφού αντιπαρέλθουμε τις «παρενέργειες» που προοδευτικά εμφανίζονταν και εμφανίζονται στον αθλητισμό⁹, *ερχόμαστε* στους Παραολυμπιακούς αγώνες και τα κοινωνικά μηνύματά τους σημειώνοντας εισαγωγικά τα εξής:

Η αφετηρία των Παραολυμπιακών συνδέεται με την λειτουργική αποκατάσταση και όχι με τον συναγωνισμό ή τον πρωταθλητισμό και ασφαλώς προσβλέπει ή οφείλει να έχει ως οδηγό την ευγενή άμιλλα. Δηλαδή με αφορμή τις ενέργειες τού γιατρού σερ Λάνβιτς Γκούντμαν, προς όφελος των παραπληγικών έχουμε στη Μ. Βρετανία το 1948 τους πρώτους αγώνες *Προσώπων με Αναπηρία*¹⁰. Προοδευτικά, οι αγώνες αυτοί απέκτησαν διεθνή χαρακτήρα και έτσι το 1960 έχουμε τους πρώτους Παραολυμπιακούς αγώνες στη Ρώμη, ενώ το 1976 διεξήχθησαν και οι πρώτοι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες στο Ερνσκέλντσβικ της Σουηδίας (μια πλήρης περιγραφή περί των Παραολυμπιακών Αγώνων και αθλημάτων περιέχεται στη διπλωματική εργασία τής Αναστασίας Καρουλάνη: *Ιστορική Ανασκόπηση και Περιγραφή των Παραολυμπιακών Αθλημάτων*¹¹).

Σημειώνω εδώ ότι, όπως θα φανεί στη συνέχεια, η επ’ ευκαιρία ενασχόληση τού ομιλούντος με τα μηνύματα των Ολυμπιακών και ειδικά των Παραολυμπιακών αγώνων καίτοι μη ειδικού αφορμάται από συγκεκριμένο ερέθισμα και υπηρετεί συγκεκριμένη κοινωνική ανάγκη.

Κλείνουμε και την παρένθεση αυτή και ερχόμαστε στα κοινωνικά μηνύματα των Παραολυμπιακών αγώνων.

Στο **3ο Διεθνές Συνέδριο «Άτομα με Αναπηρία και ΜΜΕ»** (23-24 Ιουνίου 2008) ανεδείχθη από την θεματική τού όλου συνεδρίου η προοδευτική τάση για την **αλλαγή τής ορολογίας** και τον τρόπο χρήσης τής εικόνας των Π.μ.Α. από τα ΜΜΕ. Ειδικά στην 3η ενότητα του Συνεδρίου με θέμα: **«Παραολυμπιακοί Αγώνες και ΜΜΕ: Από την Αθήνα στο Πεκίνο»**¹², από τις σχετικές εισηγήσεις πρόεκυψε ότι διεθνώς, σύμφωνα με ερευνητικά συμπεράσματα (Α. Παππούς), ο τρόπος παρουσίασης των Παραολυμπιονικών στον γραπτό τύπο συνέβαλε στην αλλαγή τής ορολογίας, αλλά και έδωσε την ευκαιρία –στο πλαίσιο πάντοτε της σχετικής συγκριτικής μελέτης– να επισημανθούν αρνητικές ενέργειες και αντιστοίχως να προταθούν θετικές.

Έτσι από την μία πλευρά είδαμε να αναφέρεται πρώτα το πρόσωπο, δηλαδή χρησιμοποιήθηκαν ανθρωποκεντρικοί όροι, όπως: **αθλητές με αναπηρία** και όχι ανάπηροι αθλητές ή ανάπηρα άτομα. Από την άλλη πλευρά, επισημάνθηκαν τόσο τα αρνητικά στοιχεία μιας παρουσίας ή μάλλον αυτά που δεν πρέπει να συμβαίνουν: όχι παθητικές στάσεις, όχι απόκρυψη της πραγματικότητας, όχι ασήμαντες λεπτομέρειες, όχι συναισθηματική διέγερση με στόχο τη συμπάθεια όσο και τα θετικά στοιχεία ή αυτά που πρέπει να προβάλλονται και τα οποία είναι ο αυτοπροσδιορισμός και η φωτογραφία με το πρόσωπο εν δράσει: «spirit emotion», στοιχεία τα οποία και θα αποτελούν το πρώτο θέμα.

Μια άλλη προσέγγιση αφορούσε στο ζήτημα της σχετικής στάσης και τής τάσης τής κοινωνίας, η οποία κινείται μεταξύ τής θυματοποίησης και της ηρωοποίησης (Χ. Σκανδάλη).

http://ebooks.edu.gr/modules/document/file.php/DSGYM-A107/%CE%94%CE%B9%CE%B4%CE%B1%CE%BA%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%20%CE%A0%CE%B1%CE%BA%CE%AD%CF%84%CE%BF/%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%AF%CE%BF%20%CE%95%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D/21-0026-01_Keimena-Neoeiliniis-Logotechnias-A-Gym-BK.pdf

⁹ http://www.pi-schools.gr/books/gymnasio/keimena_a/ekp/103-110.pdf

¹⁰ Π.χ. εμπόρευματοποίηση και ντόπινγκ (βλ. [εδώ](#)), αφού και ο Κουμπερτέν τα τέλη τού ΙΘ’ αι. κάνει λόγο για το εμπορικό πνεύμα που απειλεί να εισβάλει στους αθλητικούς συλλόγους (βλ. [όπ. Ανατύπωση Λευκώματος σ. 8](#), [εικόνα 6](#)).

¹¹ βλ. https://translate.google.gr/translate?hl=el&sl=en&u=https://en.wikipedia.org/wiki/Ludwig_Guttman&prev=search

¹² <https://www.kathimerini.gr/195595/article/epikairothta/a8lhtismos/h-arxh-twn-paralympiakwn-kai-h-shmasia-toys>

¹³ <http://ikee.lib.auth.gr/record/133402/files/%CE%91%CE%BD%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1%20%CE%9A%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%AC%CE%BD%CE%B7.pdf> (βλ. σ. 7-17).

¹⁴ Πλήρες απόσπασμα τής ενότητας των πρακτικών [βλ. εδώ](#).

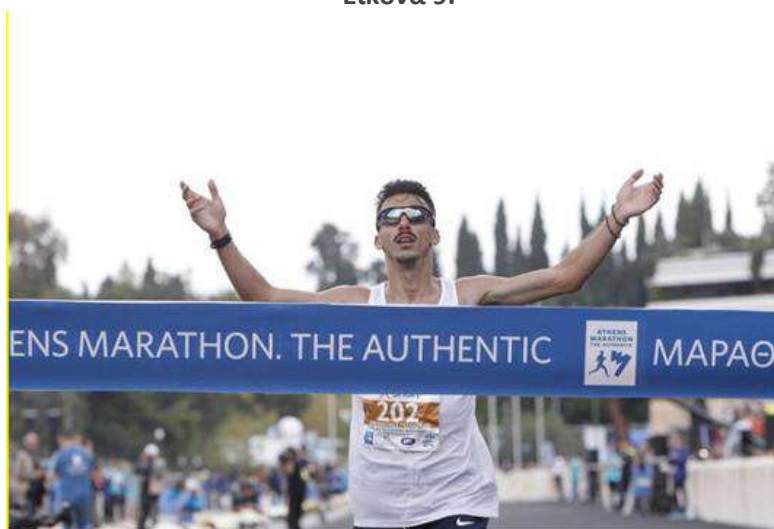
IV.β. Συνεργατική κοινωνική ένταξη και ενσωμάτωση των ΠμΑ/Αναλογική συμπληρωματικότητα (ένα τρίτο μήνυμα)

Πρόκειται για έννοια η οποία στη γενίκευση της είτε ως ατομική- συνεργατική έμπνευση είτε ως συλλογική ή απρόσωπη προσφορά μέσω της **αξιοποίησης της τεχνολογίας** (βλ. εικόν. 7,8,9) συμβάλλει στην υπέρβαση της "ανισότητας" της "ισότητας". Δηλαδή πρόκειται για μια ενέργεια, η εφαρμογή της οποίας προάγει σε μικρό ή μεγάλο βαθμό την ανεξαρτησία, την αυτοδυναμία, την **συμπερίληψη, η οποία και αναδείχθηκε στο Τόκιο, για να φτάσει στο νέο μήνυμα του Παρισιού**.

Μετά τα παραπάνω θα λέγαμε συμπερασματικά ότι τόσο η ορολογία όσο και η εικόνα και κάθε «ζωντανό» παράδειγμα (στάσης και δράσης) είναι πομποί μηνυμάτων. Η εξέλιξη είναι προφανής και φθάνοντας στο Τόκιο είναι ορατή πλέον είτε με τον λόγο ή την εικόνα αυτοτελώς είτε με τον λόγο και την εικόνα συνδυαστικά, ενώ το κεντρικό μήνυμα επί τού παρόντος είναι η **συμπερίληψη**.

Εικόνα 9.

Και η άλλη όψη τού νομίσματος η τεχνολογική συμπληρωματικότητα
Τυφλός αθλητής από την Κορέα τερμάτισε χωρίς συνοδό
Δημοσιεύτηκε στις Νοέμβριος 11, 2019
από **Με Άλλα Μάτια in Η Ζωή Με Άλλα Μάτια**

IV.γ. Μηνύματα από την πόλη τού φωτός

Κλείνω την αναφορά των μηνυμάτων παραθέτοντας ορισμένες προσωπικές εντυπώσεις και για την τελευταία την 33η Ολυμπιάδα στην πόλη τού φωτός, αφού προηγουμένως αναφέρω ότι στις 08/05/24 ο ΦΣΠ (ημέρα άφιξης της Ολυμπιακής Φλόγας στη Μασσαλία), κυκλοφόρησε επετειακό σημείωμα, το

οποίο μεταφρασμένο στην γαλλική προωθήθηκε στο Παρίσι από την εξοχότατη κα πρέσβειρα της Γαλλίας εν Ελλάδα.

1. Η ολυμπιακή φλόγα ανέβηκε στον ουρανό

<https://newideas.gr/i-olympiaki-floga-anevike-ston-oyrano-toy-layrentioy-g-delassoyda/>

Πρόκειται για άρθρο το οποίο έγραψε ο ομιλών για την **ολυμπιακή φλόγα** παρωθούμενος αφενός μεν από το Φως που εκπέμπει από εκεί ψηλά η φλόγα που ανέβηκε ως ήλιος για να στέλνει τα μηνύματά της από τις κεραίες τού Πύργου τού Άιφελ και αφετέρου από την επίσκεψη «στην έκθεση της Ολυμπιακής Λαμπαδηδρομίας υπό τον τίτλο "Η Φλόγα του ωραίου του μεγάλου και τ' αληθινού, στην Πάτρα, του Κωστή του Παλαμά της Κούλας Πράτσικα"», την οποία φιλοξένησε η **Στέγη Γραμμάτων Κωστής Παλαμάς**, δηλαδή το σπίτι που γεννήθηκε ο Κωστής Παλαμάς.

Βέβαια δεν μπορεί να αγνοηθεί και το ίχνος που έχει αφήσει το γεγονός της συμμετοχής τού ομιλούντος (μαθητού τότε τού Α΄ Γυμνασίου Αρρένων Πατρών) στη μεταφορά της ολυμπιακής φλόγας στην Μελβούρνη.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ 1956
Μαθητές Α΄ Γυμνασίου Αρρένων Πατρών (Λ. Δελασούδας κ.ά.) μεταφέρουν την Ολυμπιακή φλόγα.

2. «Στων ευγενών αγώνων λάμψε την ορμή».

Στον πρόλογο του δημοσιεύματος αυτού διαβάζουμε:

«Το 1895 ένα χρόνο πριν από την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων ο Κ. Παλαμάς γράφοντας τον Ολυμπιακό Ύμνο ζητάει μεταξύ άλλων από το αθάνατο Αρχαίο Πνεύμα να λάμψει στων ευγενών αγώνων την ορμή. Πέρασαν από τότε 130 χρόνια και σήμερα βλέπουμε ότι η παράκλησή του αυτή μετουσιώθηκε σε πράξη με δύο παράλληλες εκδηλώσεις στην πόλη που γεννήθηκε».

3. Μασσαλιώτιδα και Ύμνος εις την Ελευθερίαν υπηρέτησαν το Ολυμπιακό Ιδεώδες.

Εφημερίδα Η ΓΝΩΜΗ Πάτρας 17-18/8/24

«Η θετική εντύπωση που δημιούργησε η άμεση, έμμεση ή “συμβολική”, μικρή ή μεγαλύτερη αναφορά στην Ελλάδα τόσο κατά την έναρξη όσο και κατά την λήξη τής Ολυμπιάδας δεν μπορεί να μείνει απαρατήρητη. Ας μην μας διαφεύγει ότι κατά την τελετή λήξης παρουσιάστηκε μεταξύ άλλων και το γενικά γνωστό άγαλμα της Νίκης τής Σαμοθράκης που εκτίθεται στο Μουσείο του Λούβρου δημιουργώντας έτσι σύνδεση (;) του... “ρεκόρ” με την Θεά Νίκη. <https://lsparnas.gr/massaliotida-kai-ymnos-eis-tin-elftherian-ypiretisan-to-olympiako-ideodes/>

«Γίνεται λοιπόν αντιληπτό το πόσες φορές οι Ελληνίδες και οι Έλληνες που είχαν την δυνατότητα να παρακολουθήσουν την 33η Ολυμπιάδα και ιδιαίτερα την τελετή λήξης θα ένοιωσαν συγκίνηση. Εκτιμώ

ότι ίσως ήταν η πρώτη φορά που μια γιορτή, η οποία επαναλαμβάνεται κάθε 4 χρόνια, για την οποία οι αυτόκλητοι αρμόδιοι που ελέγχουν τους πάντες και τα πάντα (πλην εαυτών) δεν ύψωσαν τόσο ψηλά την φωνή, αφενός μεν, διακρίνοντας στην στενή βάση του κώνου των δρωμένων την ύπαρξη της πανταχού παρούσας εμπορευματοποίησης και, αφετέρου, αρνούμενοι την προτύπωση του “παγκόσμιου ειρηνικού συναγωνισμού” όταν μάλιστα αυτή την στιγμή ο αντίστοιχος πολεμικός καλά κρατεί. Διότι η 33η Ολυμπιάδα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι αυτή που ανέδειξε σε αυτή την έκταση –**εκτός των άλλων γενικά ή ειδικά αποδεκτών αλλά και μη αποδεκτών**– και την πραγματική, την ουσιαστική, την αληθινή ταυτότητα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Όταν ο Τόνι Εστανγκέ [πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής «Παρίσι 2024» με το πλήθος των μεταλλίων (ολυμπιακών και άλλων αγώνων)] διακηρύσσει λέγοντας ότι “Η Γαλλία πέτυχε τους αγώνες και είμαι περήφανος γι’ αυτό”, τι θα πρέπει να αισθάνονται κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας ιδιαίτερα οι νέοι και οι νέες;

Ως υπηρετών την Ανθρωπαγωγική δεν μπορώ να μην επισημάνω την αξία τής επ’ ευκαιρία μάθησης, διότι τα όσα έμαθαν οι νέες Ελληνίδες και οι νέοι Έλληνες για την ταυτότητα των Ολυμπιακών Αγώνων επ’ ευκαιρία τής παρακολούθησης τής Ολυμπιάδας ενδεχομένως δεν θα το επιτύγχανε με το ίδιο βαθμό αποτελεσματικότητάς η διαδικασία τής κατά σύστημα εκπαίδευσης».

4. ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΥΧΗ

Από την “συμπερίληψη” στην “συμμετοχικότητα” και από την συμμετοχικότητα στην ... ?

«Η προχθεσινή (28.8.24) έναρξη των Παραολυμπιακών Αγώνων στο πλαίσιο της 33ης Ολυμπιάδας, η ιστορία των οποίων όπως ακούσαμε από το κανάλι της ΕΡΤ ξεκινάει πριν 75 χρόνια, μας επιφύλασε μία σειρά ευχάριστων εκπλήξεων».

[...]«Ως υπηρέτης τής Ανθρωπαγωγικής και ιδιαίτερα της σχολικής, επαγγελματικής, οικονομικής και κοινωνικής λειτουργικής και με ποιότητα ζωής ένταξης και ενσωμάτωσης των Προσώπων με Αναπηρία [ΑμεΑ] επισημαίνω και χαιρετίζω την μετάβαση από την “**συμπερίληψη**” [ΤΟΚΙΟ] στην “**συμμετοχικότητα**” (ΠΑΡΙΣΙ). Βέβαια και άλλα γεγονότα όπως το άνοιγμα των πυλών του Σταδίου και η έξοδος των αθλητικών εκδηλώσεων σε χώρους ιστορικούς αλλά και καθημερινής συνάντησης των ανθρώπων σηματοδοτούν θετική πορεία, η οποία ευχόμεθα να προεξαγγέλλει νέα τάξη πραγμάτων (όχι με την βεβαρημένη αρνητική έννοια της έκφρασης). Διότι εξαιρετικά γεγονότα όπως οι Ολυμπιάδες στέλνουν μηνύματα, τα οποία σε άλλες περιπτώσεις δεν θα έφθαναν στα καθένα από μας ή κι αν έφθαναν δεν θα τους δίναμε ιδιαίτερη προσοχή».

Κλείνω εδώ την αποσπασματική αναφορά στα μηνύματα των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών αγώνων λέγοντας ότι στη συνέχεια του υπόψη άρθρου -αναφερόμενοι στην αληθή έννοια της **λειτουργικής και όχι χωροταξικής κοινωνικής ένταξης και ενσωμάτωσης** των ΠΜΑ υπό το πρίσμα της αληθούς αρχής της ισότητας και της ποιότητας ζωής- θέτουμε ως προϋπόθεση την ανάγκη εφαρμογής « **τής αρχής τής αναλογικής συμπληρωματικότητας**» (αξιακής αρχής την οποία μας ενέπνευσαν οι Παραολυμπιακοί τού 2004», όπως έχουμε ήδη αναφέρει, ευελπιστώντας ότι η αξιακή αυτή αρχή θα είναι και η απάντηση στο ερώτημα που θέτει ο τίτλος του άρθρου.